

РЕШЕНИЕ

№ 32657

гр. София, 06.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Й Митакева, като разгледа дело номер **5343** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.26, ал.11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Р. К. (погрешно изписано в жалбата името С.), гражданин на И. и „Маркан“ ЕООД, чрез адв. Д. срещу Отказ рег. № 5364р-7876/02.04.2025г. на Зам. Директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл.24и от ЗЧРБ.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на постановения отказ. Цитира се нормата на чл.24, ал.13 от ЗЧРБ във връзка с отмяната на извънредното положение, като се тълкува в смисъл, че задължението на лицето да напусна страната в случая е дерогирано, тъй като в срок от 9 месеца от отмяната на извънредното положение, чужденецът има право да подаде заявление за продължително пребиваване. Работникът работи при този работодател още от началото на 2020г. посредством Единно разрешение за пребиваване и работа (ЕРПР) и без установени нарушения. Не са настъпили никакви вредни последици от наличието на формално просрочване и независимо от настъпилото закъснение при подаване на заявлението е следвало да се отчете, че случаят представлява еднократно, формално административно нарушение, което вече е било санкционирано с издаването на наказателни постановления.

Жалбоподателите в съдебно заседание се представляват от адв. Д., която поддържа жалбата. Заявява, че е изтекъл едногодишният период от влизане в сила на наказателното постановление, считано от 12.06.2025г., поради което отказът е незаконосъобразен и моли преписката да бъде върната за ново произнасяне на административния орган.

Ответникът – Зам. Директора на Дирекция „Миграция“, чрез пълномощника си юрисконсулт Т. оспорва жалбата, като неоснователна. Заявява, че Дирекция „Миграция“ е постановила

оспорвания отказ при условията на обвързана компетентност, тъй като е налице отрицателно становище на Агенцията по заетостта. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Работодателят „МАРКАН“ ЕООД е подал заявление рег. 517000-294/07.01.2025 г. за предоставяне на право за продължително пребиваване в Република България на чужденеца Р. К., гражданин на И. на основание чл. чл. 24и от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), съгласно който „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза то чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Заявлението с приложените към него документи е изпратено на Агенция по заетостта за становище, съгласно изискванията на ЗЧРБ, като дирекция „Миграция“ - МВР е получила отрицателно становище СМ-4300/ 14.03.2025г., свързано с липсата на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“ за Р. К. при работодателя „МАРКАН“ ЕООД, обл. С. област, общ. С., [населено място], бул. „Ц. Б. ПГ №107. Според становището, в предходната една година преди подаване на заявлението, срещу работодателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] има влязло в сила наказателно постановление за нарушение на чл. 79, ал. 4 от ЗТМТМ, във връзка с чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ. По отношение на работодателя „МАРКАН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] е установено извършено нарушение, във връзка с приемане на работа на чужденци, граждани на трета държава, без да има съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта за достъп до пазара на труда. Издаденото Наказателно постановление с №: НП 23-004002 от 21.06.2021 г. е влязло в законова сила на 12.06.2024г.

Съгласно разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 6 от ЗТМТМ, изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, когато работодателят, в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ.

Предвид изразеното отрицателно становище от изпълнителния директор на Агенция по заетостта е постановен и оспореният отказ, като е прието, че чужденецът не отговаря на условията на чл. 24и от ЗЧРБ.

При така установените фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в присъствието на преводач и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК във вр.с чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ, от страна с правен интерес – адресат на акта, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – зам. директора на дирекция "Миграция", съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена Заповед № 5364з-4651/08. 10. 2015 г., изменена и допълнена със Заповед № 5364з-3306/07.12.22 г. на директора на Дирекция "Миграция".

При издаването на оспорения акт не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорената заповед, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к

- 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда. В чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11, Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо СМ-4300/103.02.25г. е изразила отрицателно становище, относно допускането на жалбоподателя до пазара на труда. В становището е направено позоваване на чл.11, т.6 от ЗТМТМ, според който Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави достъп до пазара на труда, когато работодателят в предходната една година преди подаване на заявлението има влязло в сила наказателно постановление по чл. 75а, ал. 2, чл. 76, ал. 2 и 3 и чл. 77, ал. 1 и 2.

По отношение на дружеството "МАРКАН" ЕООД, за нарушение на чл. 77, ал. 2 от ЗТМТМ има влязло в сила наказателно постановление, приложено на лист 122 от делото. Наказателно постановление № 23-004002 от 21.06.2021 г. е влязло в законна сила на 12.06.2024г. Това обстоятелство не е оспорено и то е станало фактическо основание за издаване на оспорения отказ. Отрицателното становище на АЗ е от 03.02.2025г., а постановеният административен акт – отказ е издаден на 02.04.2025г. по заявление, подадено на 07.01.2025г.

Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява от съда към момента на издаването му. Към момента на издаване на оспорения отказ, а именно 02.04.2025г., има влязло на 12.06.2024г., т.е. в рамките на една година преди подаване на заявлението от 07.01.2025г. НП за нарушение по чл.77, ал.2 от ЗТМТМ срещу работодателя „Маркан“ ЕООД.

Предвид изложеното, подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ възлиза на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 11 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. К. (с погрешно изписано в жалбата името С.), гражданин на И. и „Маркан“ ЕООД, чрез адв. Д. срещу Отказ рег. № 5364р-7876/02.04.2025г. на Зам. Директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на основание чл.24и от ЗЧРБ.

ОСЪЖДА Р. К., гражданин на И. и „Маркан“ ЕООД да заплатят солидарно на дирекция "Миграция" – Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14 дневен срок пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: